

WYNIKI LECZENIA ZACHOWAWCZEGO OSTEOPOROTYCZNEGO ZŁAMANIA BLIŹSZEJ NASADY KOŚCI RAMIENNEJ [...]

**I Środkowo Europejski Kongres Osteoporozy i Osteoartrozy oraz
XIII Zjazd Polskiego Towarzystwa Osteoartrologii i Polskiej
Fundacji Osteoporozy, Kraków 6-8.10.2005**

Streszczenia:

Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja 2005, vol 7 (Supł. 1),
s138-139.

P17

**WYNIKI LECZENIA ZACHOWAWCZEGO OSTEOPOROTYCZNEGO ZŁAMANIA
BLIŹSZEJ NASADY KOŚCI RAMIENNEJ U CHORYCH W WIEKU PODESZŁYM**

Ciesielczyk B.1, Nowik M.2

1 Oddział Chirurgiczny Szpitala Miejskiego im. Franciszka
Raszei w Poznaniu, ul. Glebowa 17, 61-312 Poznań

2 Katedra i Zakład Anatomii Prawidłowej Akademii Medycznej im.
Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

e-mail: swan10@wp.pl

Słowa kluczowe: złamania osteoporotyczne, złamania kości
ramiennej

Cel pracy

Celem pracy jest ocena leczenia zachowawczego złamań bliźszej
nasady kości ramiennej (b.n.k.r) u chorych powyżej 70 roku
życia.

Materiał i metoda

W latach 1996-2003 leczono 83 chorych. Na podstawie
dokumentacji medycznej retrospektywnie określono typ złamania,
sposób i skuteczność repozycji. Sposób unieruchomienia

(temblak, gips wiszący, miękki opatrunek Desaulta, gipsowy opatrunek Desaulta).

Wyniki

Wyniki oceniano na podstawie skali Constant – Murley'a. W badanej grupie nie stwierdzono stawu rzekomego lub martwicy głowy kości ramiennej. U 48,2% leczonych osiągnięto dobry końcowy wynik leczenia, u 31,3% – zadowalający, a u 20,5% zły.

Wnioski

1. Końcowy wynik leczenia b.n.k.r. zależał od typu złamania, był gorszy w złamaniach wieloodłamowych i z towarzyszącym zwichnięciem głowy kości ramiennej.
2. Najbardziej skutecznym sposobem postępowania w załamaniach b.n.k.r. jest wczesne leczenie czynnościowe.

P17

HUMERUS PROXIMAL EPIPHYSIS OSTEOPOROTIC FRACTURE IN THE ELDERLY – RESULTS OF CONSERVATIVE TREATMENT

Ciesielczyk B.1, Nowik M.2

1 Surgical Department, Franciszek Raszeja Memory Hospital, ul. Glebowa 17, 61-312Poznan, Poland

2 Department of Anatomy, Poznan University of Medical Sciences, Poznan, Poland

e-mail: swan10@wp.pl

Keywords: osteoporotic fractures, humerus fractures

Objectives

The aim of the study has been to analyse the effects of conservative treatment of the fracture of humerus proximal epiphysis in subjects over 70 years of age.

Study material and methods

In the years 1996-2003 83 patients underwent conservative treatment of humerus proximal epiphysis fracture. Based on patient's hospital records, the type of fracture, method and effectiveness of reposition and the type of immobilisation (sling, hanging plaster, Desault's bandage, Desault's plaster) were determined. Treatment results were evaluated using

Constant-Murley Scale.

Results

None of the study group patients developed pseudoarthrosis or humerus head necrosis. Good overall results of treatment were reported in 48,2% of patients, satisfactory in 31,3% of patients and unsatisfactory in 20,5% of patients.

Conclusion

1. The final treatment results of proximal epiphysis fracture in the elderly depended on the type of fracture and were worse in comminuted fractures and in fractures with humerus head dislocation.
2. Early mobilisation is the most effective therapeutic approach in humerus proximal epiphysis fractures.